

ช่วงเวลาที่ตั้ง                      ช่วงพ.ศ. ๒๓๗๒ ระหว่างที่จำพรรษาอยู่วัดราชบูรณะ

ผู้แต่ง                                      สุนทรภู่

ความมุ่งหมาย                      ถวายสมเด็จพระเจ้าฟ้า กรมพระบารามประจักษ์ และ

สมเด็จพระองค์ชายปิ่น

ลักษณะการแต่ง                      กลอนเพลงยาว

เนื้อหาสาระ

เป็นคำสั่งสอน ข้อคิดควรปฏิบัติ ที่มอบไว้แก่ศิษย์ โดยแทรกความอาลัยที่ต้องจากกัน

ตัวอย่าง

อย่าฟังฟ้องสองโสดจงโปรดปราน ด้วยลมพาลพาดพิงอยู่อดตา

ที่มา วรรณกรรมกรุงรัตนโกสินทร์ สมัยรัชกาลที่ ๑ ๒ ๓ . อุทัย ไชยานนท์